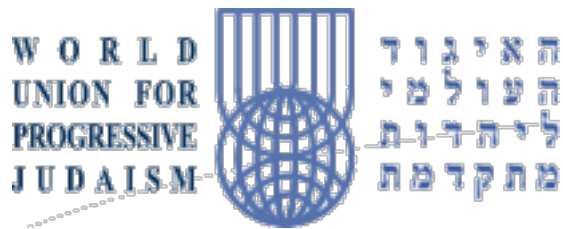

5776

Torah from Around the World

Eén munt in een fles maakt een rinkelend geluid; een fles vol met munten maakt geen geluid; de geleerde die de zoon is van een geleerde is dus bescheiden; de geleerde die de zoon is van een am ha'aretz (een ongeletterde) schettert zijn kennis in het rond. (Bab.M. 85b)

Omdat het Liberale Jodendom geen achtste dag Pesach houdt (in navolging van Israël) loopt de behandeling van de sidrot de komende weken uit de pas met de volgorde zoals de orthodoxie die hanteert.

Sjabbat 11 juni 2016 / 5 siewan , Naso, Bemidbar 1:1 - 4:20
Tanach, blz. 270 - 282
Haftara: Sjoftiem/Richteren 13:2 - 25
Tanach, blz. 516 - 518

Commentaar: Rabbijn Danny Burkeman, The Community Synagogue, Port Washington, New York State, de Verenigde Staten.

Vertaler: Jochanan Belinfante

[Het Engelse origineel.](#)

Onze naam gekoppeld aan Gods naam

Wanneer stellen zich voorbereiden op de trouwerij zijn er vele vragen over hoe het huwelijksfeest zal zijn: de muziek, het kledingvoorschrift, het voedsel, de tafelplocering en 101 andere zaken die moeten worden georganiseerd. In de periode voorafgaand aan hun gehuwd samenleven is echter een van de grote kwesties met implicaties voor een lange tijd: wat te doen met hun namen? Zo'n twee generaties geleden was dit niet echt een probleem; de echtgenotes verruilden hun meisjesnaam voor de naam van hun echtgenoot. Tegenwoordig is het niet zo eenvoudig. Sommigen nemen de naam aan van de man, sommigen doen dat niet, sommigen verbinden beide achternamen door een streepje en weer

anderen kiezen voor een geheel nieuwe naam. Er zijn vele keuzemogelijkheden en men kan moeilijk beweren dat er tegenwoordig werkelijk een voorkeursoptie is.

Ik ben er zeker van dat er vele voor- en tegenargumenten bestaan voor alle naamsopties die er zijn. Theoretisch denk ik dat er iets echt mooi is aan de optie van een verbindingsstreepje tussen de beide familienamen; het geeft de mogelijkheid om uit te dragen dat twee families tot één worden verenigd. Het probleem van deze optie is dat deze door een streepje verbonden namen een mondvul is (als wij onze namen zouden verbinden door een streepje zou onze achternaam 18 letters bevatten, joods gezien betekenisvol, maar hinderlijk om op te schrijven) en men kan zich voorstellen dat in volgende generaties het behoorlijk gecompliceerd kan worden als dubbele namen met een verbindingsstreepje nogmaals met zo een dubbele naam met verbindingsstreep moeten worden verbonden.

Namen zijn in het Jodendom altijd belangrijk geweest. In het prille begin van de geschiedenis van ons volk, toen Awraham door God werd geroepen, werd hem verteld dat God zijn naam groot zou maken (Beresjiet/Genesis 12:2). God veranderde de namen van Awraham, Sarah en Jaäkov op verschillende momenten in onze geschiedenis, en God gaf een raadselachtig antwoord op Mosjé's vraag over Gods naam door te zeggen: „Ik ben die zal zijn” (Sjemot/Exodus 3:14). Een grote naam gaat niet noodzakelijkerwijs over de naam zelf, maar eigenlijk veel meer over de associaties die mensen hebben als zij die naam van die persoon horen.

Hoe het zij, in het Toragedeelte van deze week lijkt God een nieuwe fase in onze naamverbintenis te introduceren. Vlak voor Mosjé „de laatste hand legde aan het opbouwen van het Tabernakel” (Bemidbar/Numeri 7:1) introduceert God de priesterlijke zegeningsformule die tot op de dag van vandaag wordt gebruikt, zeggende tegen Mosjé: „Zeg tegen Aharon en zijn zonen dat zij de Jisraëlieten met deze woorden moeten zegenen”. (Bemidbar/Numeri 6:23)

Dan volgt de priesterzegen: „Moge de Eeuwige u zegenen en u beschermen. Moge de Eeuwige het licht van Zijn gelaat over u doen schijnen en u genadig zijn. Moge de Eeuwige u Zijn gelaat toewenden en u vrede geven”. (Bemidbar 6:25-27) De zegeningsformule wordt nog steeds gebruikt; hij wordt gegeven aan de gemeente, aan de bar en bat mitswa kinderen, aan huwelijksparen en aan vele anderen.

Er kunnen veel vragen worden gesteld over de zegening. Waarom hopen wij deze dingen te krijgen van God? Wat betekent het dat God genadig voor ons is? En hoe kan Gods gelaat ons worden toegewend en over ons schijnen? Maar wat, denk ik, het meest interessante kan zijn is wat God zegt na de introductie van deze zegenformule: „En ze zullen Mijn Naam doen rusten op de kinderen Jisraëls en Ik zal hen zegenen.” (Bemidbar 6:27) Het lijkt er op dat door het geven en ontvangen van deze zegening wij, als een volk, verenigd geraken met God en vooral verenigd worden door onze namen. Eerder werd gezegd dat God bij ons zou verblijven door het Tabernakel (Sjemot/Exodus 25:8) en dat God zou lopen te midden van ons door onze naleving van de geboden (Wajikra/Leviticus 26:12); en nu zijn onze namen samengebonden.

Ten aanzien van het erkennen van het belang van de namen in het Jodendom, en van het belang daarvan in het algemeen, is dit het moment waarop daarover iets belangrijks wordt gezegd. Als we de vergelijking met het huwelijk maken, dan is dit het moment dat wij door

middel van het verbindingsstreepje onze naam met die van God verbinden. Er zit een verplichting in het veranderen van je naam: je laat weten dat er door het veranderen van de naam een symbolische verandering in de status en de relatie plaatsvindt. Door deze zegening ontvangen wij Gods naam en daarmee accepteren wij ook een uitdaging. Wij worden uitgedaagd om het hebben van een aan God gekoppelde naam waardig te zijn. Als wij handelen handelen we niet langer eenvoudigweg namens onszelf, maar wordt ons handelen ook in verband gebracht met Gods naam.

Mogen wij er, door onze handelingen, voor zorgen dat niet alleen onze eigen naam, of de naam van onze gemeente wordt verheven, maar ook de naam van God.